

[Fibiger.]

er nogle kasser, som på grund af forskellige forhold er kriseramte, er man også blevet enig om den bestemmelse, at når man inden den 1. april næste år har forhøjet sit kontingent, således at det udgør 3,5 pct. af den gennemsnitlige årsindtægt, har man opfyldt betingelserne for at komme i betragtning ved denne refusion. Efter at man er enedes om disse ting, trækkes det forslag tilbage, som er fremsat af det ærede medlem hr. Strøm og andre.

Jeg skal anbefale de ændringsforslag, der er stillet af de fem partier, og anbefale at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk side.

Lynnerup-Nielsen: Efter den betænkning, som her er afgivet, og som de fem partier er blevet enige om, vil de arbejdsløse få en brændselshjælp, der nok kan siges at være meget hårdt tiltrængt. Men det må samtidig siges, at den hjælp, der vil kunne ydes efter det forslag, som her må forventes vedtaget, er altfor utilstrækkelig. Det yder jo, som ordføreren allerede har nævnt, 85 kr. til forsørgere og 55 kr. til andre forsikrede. Det er et meget ringe beløb, set i forhold til de nuværende meget høje brændselspriser. Set i forhold til blot sidste års brændselspriser er stigningen jo ca. 30 pct., og det slår heller ikke meget fejl, at der i en normalt opvarmet lejlighed må beregnes et koksforbrug på omkring 35 hl. Men med prisstigningen på omkring 4 kr. pr. hl bare fra sidste år til i år vil jo alene dette sidste års stigning udgøre omkring 140 kr. for en familie. Det er derfor et meget ringe beløb, henholdsvis 85 kr. og 55 kr., man nu byder de arbejdsløse. Beløbet dækker jo reelt ikke mere end godt halvdelen af sidste års prisstigning. Hvis vi regner med et nødvendigt forbrug af 35 hl koks til ca. 12 kr. pr. hl, vil alene brændselsudgiften være omkring 420 kr. for en vinters fyring, og så bliver det beløb, der her foreslås, såre beskedent. Forslaget giver altså ikke megen lunhed i stuerne; i hvert fald bliver det en meget kort tid, de arbejdsløse kan forvente at få varme i stuerne. Der bliver stort set penge til henholdsvis 4 og 7 hl brændsel, det svarer vel til fyring i en periode af 5—6 uger; det er alt.

Nu må det vel forudses, at forslaget vedtages, da det er tiltrådt af fem partier, som er enige om størrelsen af den ydelse, der her foreslås. Men vi kommunister føler os ikke tilfredse med de meget beskedne beløb, der her er tale om. Vi kan heller ikke tro,

at de arbejdsløse vil være særlig opløttede eller føle sig tilfredse med beløbets størrelse.

Der er jo i virkeligheden ingen arbejdsløse, der med de lave og utilstrækkelige understøttelser på ca. 60 kr. om ugen vil være i stand til at skaffe sig det nødvendige brændsel af den understøttelse, de får. Der vil blive få, der som arbejdsløse kan føle sig sikre på at få varme i kakkelovnen i vinter. Understøttelsessatserne er jo lave og utilstrækkelige, dem kan der ikke tages af til koks, så bliver der ikke penge til andre fornødenheder, f. eks. den elementære fornødenhed mad. De dagpengesatser, der ydes for tiden, og som skal gælde indtil den 1. april 1952, er jo beregnet efter et tal, der er udregnet allerede i januar 1951, og med de prisstigninger, som har fundet sted på alle områder særlig i hele det sidste år, er understøttelserne i virkeligheden så udhulede, som de vel kan være, og så meget mere grund var der til, at der blev ydet en ordentlig brændselshjælp, der stod i et rimeligt forhold til vore nuværende brændselspriser og var af en sådan størrelse, at det kunne dække udgiften til, hvad der må siges at være et normalt brændselsforbrug. Jeg kunne fristes til at spørge den ærede ordfører, om han har den opfattelse, at det vil være muligt at købe brændsel og dog få mad ved hjælp af en ugentlig understøttelse, der ligger under 60 kr., når kontingent til arbejdsløsheds-kassen er betalt. Penge til brændsel, der må tages af understøttelsen, betyder jo simpelthen sult og savn på alle andre områder.

Om de ændringer, der nu skal finde sted i selve arbejdsløshedsloven ved, at der i tiden fremover gives kasserne en ret til at udbetale brændselshjælp, skal jeg ikke sige meget udover, hvad jeg allerede har nævnt, at ydelsen er utilstrækkelig. Men jeg vil gerne tilføje, at ved den meget beskedne hjælp, der her er tale om, kommer kasserne jo selv til at bære deres del af byrden på selvsamme måde og efter de samme principper som ved anden almindelig understøttelse, der ydes gennem kassen. Det vil blive en yderligere belastning af kasserne, og med den arbejdsløshed, der allerede er — og alt tyder jo på, at den vil forværres i de vintermåneder, der nu stunder til —, kan ingen arbejdsløshedsforsikret være sikret imod nye kontingentbyrder. Vi finder, at kontingenterne er mere end høje nok i forvejen; det er efterhånden en anselig byrde, der pålægges enhver arbejdsløshedsforsikret for at sikre ham selv og kammeraterne et kollektivt værn mod arbejdsløshed. Ved det